

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, **s. r. o.**, so sídlom v B., P. IČO: X. zastúpenej advokátskou kanceláriou F. P., s. r. o., so sídlom v B., G. IČO: X. proti povinnej **K. M.**, nar. X. bývajúcej v N., Z., zast. JUDr. K. K., H. Š., **o vymoženie 1126,26 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 14 Er 634/2010, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 4 CoE 8/2012-55 z 18. júna 2012, takto

r o z h o d o l :

- I.** Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a.**
- II.** Dovolanie oprávnenej **o d m i e t a.**
- III.** Povinnej **n e p r i z n á v a** náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trebišov ako súd exekučný uznesením č. k. 14 Er 634/2010-34 z 2. novembra 2011 zastavil exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia. Ďalším výrokom nepriznal súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie. Konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. V nej dojednaná rozhodcovská doložka bola spotrebiteľovi nanútená a povinnú zbavila reálnej možnosti ochrany jej práv pred všeobecným súdom. Predmetná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ nemohol ovplyvniť jej obsah, čím naplňa znaky neprijateľnej podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a je podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Rozhodcovský rozsudok v predmetnej veci bol tak vydaný na základe rozhodcovskej doložky, ktorú posúdil ako absolútne neplatnú a preto exekúciu podľa ust. § 57 ods. 2, § 58 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov zastavil.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Košiciach (ako súd odvolací) uznesením č. k. 4 CoE 8/2012-55 z 18. júna 2012 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd konštatoval, že rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom je exekučný titul, sa uskutočnilo bez riadneho zmocnenia zo strany zmluvných strán, rozhodcovská doložka obsiahnutá v predmetnej Zmluve o úvere bola v čase jej uzatvárania neprijateľnou podmienkou a ako taká bola už od počiatku neplatnou podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rozhodcovský rozsudok vydaný v tomto konaní nemôže teda byť spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie. Uzavrel, že súd prvého stupňa postupoval správne, ak exekúciu zastavil pre nespôsobilý exekučný titul.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach podala oprávnená dovolanie, v ktorom uviedla, že: 1. súdy oboch stupňov rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.), 3. súdy opätovne konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), lebo vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu, 4. súdy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), 5. oprávnenej sa odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) tým, že súdy nezohľadnili jej námietky, konali bez pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jej právo na to, aby jej právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie, 6. konanie súdov je postihnuté inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a 7. napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Oprávnená (ďalej aj „dovolatel'ka“) žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici podala včas oprávnená, zastúpená v dovolacom konaní v súlade s § 241 ods. 1 vetou

druhou O. s. p., skúmal najskôr, či je dôvodný jej návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

K podobnému návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa už Najvyšší súd SR vyjadril vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad je možné uviesť rozhodnutia z 21. marca 2013 sp. zn. 1 Cdo 301/2012, z 30. apríla 2013 sp. zn. 2 Cdo 386/2012, z 15. mája 2013 sp. zn. 6 Cdo 431/2012, z 13. júna 2013 sp. zn. 3 Cdo 441/2012, z 9. júla 5 Cdo 371/2012, na ktoré Najvyšší súd SR v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania.

V danom prípade sa síce v dovolaní napadnutých rozhodnutiach spomína aj smernica 93/13/EHS, z určujúceho hľadiska však zo strany súdov nižších stupňov išlo o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a Exekučného poriadku). S poukazom na uvedené dovolací súd návrh na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

II. V ďalšom Najvyšší súd SR bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či oprávnenu podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 1 Oboer 83/2013, 1 Oboer 264/2013, 1 Oboer 251/2014, 1 Oboer 263/2014, 1 Oboer 285/2014 a 1 Oboer 291/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré

boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ust. § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

III. V konaní o dovolaní oprávnenej vzniklo procesne úspešnej povinnej právo na náhradu trov konania proti oprávnenej, ktorá úspech v dovolacom konaní nemala (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd SR nepriznal povinnej náhradu týchto trov, lebo povinná nepodala návrh na jej priznanie (§ 151 O. s. p.).

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3: 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 28. apríla 2015

JUDr. Juraj S e m a n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová